

ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

School Administrators Leadership in the 4.0 Era Affecting the School Effectiveness
under the Secondary Educational Service Area Office Sakon Nakhon

ทรงวิทย์ สุวรรณชัยรบ¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์² รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร³

Songwit Suwannachairop¹, Asst. Prof. Dr. Jinda Laphoi², Assoc. Prof. Dr. Chaiya Pawabutra³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับ เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์ และศึกษาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ประจำปีการศึกษา 2566 จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 77 คน และครูผู้สอนจำนวน 258 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 มีค่าอำนาจจำแนก 0.40 – 0.89 และประสิทธิผลของสถานศึกษา มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96 มีค่าอำนาจจำแนก 0.58 – 0.82 และแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t – test) ชนิด Independent Samples การทดสอบเอฟ (F – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
2. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับสูง ($r = 0.85$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา ประสิทธิผลของสถานศึกษา

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{2,3}Course teacher in Master of Education Program and Doctor of Philosophy Program in Educational Program Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ทรงวิทย์ สุวรรณชัยรบ, ssuwannachairob@gmail.com

รับเมื่อ 23 ตุลาคม 2567 แก้ไข 22 พฤศจิกายน 2567 ตอบรับ 24 พฤศจิกายน 2567

4. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการมีความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ (X_4) ด้านการมีความสามารถด้านการสื่อสาร (X_3) ด้านการก้าวตามทันความเปลี่ยนแปลงของโลก (X_2) ด้านการมีวิสัยทัศน์ (X_1) และด้านการกล้าตัดสินใจ (X_5) โดยสามารถรวมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 72.00

5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา เสนอแนะไว้ 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกลและก้าวทันทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ด้านการก้าวตามทันความเปลี่ยนแปลงของโลก ผู้บริหารต้องสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และก้าวทันเทคโนโลยี ด้านการมีความสามารถด้านการสื่อสาร ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรสื่อสารกันเชิงบวก ด้านการมีความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ผู้บริหารควรมีแผน/กิจกรรมในการพัฒนาตนเอง พัฒนาครูและบุคลากรทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ด้านการกล้าตัดสินใจ ผู้บริหารควรศึกษาข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ และสามารถตัดสินใจในการบริหารและการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

ABSTRACT

The purposes of this research were: to examine the level, to compare, to find out the relationship and to identify the predictive power of School Administrators Leadership in the 4.0 Era and School Effectiveness under the Secondary Educational Service Area Office Sakon Nakhon; and to establish the guidelines for developing School Administrators Leadership in the 4.0 Era Affecting the School Effectiveness under the Secondary Educational Service Area Office Sakon Nakhon. The samples consisted of a total of 335 participants including 77 school administrators and 258 teachers in schools under the Office of Secondary Education Service Area Sakon Nakhon in the 2023 academic year. The instrument for data collection was a set of questionnaires concerning School Administrators Leadership in the 4.0 Era with the reliability of 0.97 and discrimination of 0.40 – 0.89 and School Effectiveness with the reliability of 0.96 and discrimination of 0.58 – 0.82. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, t – test (Independent Samples), F – test (One – Way ANOVA), Pearson Product – Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The findings were as follows:

1. The School Administrators Leadership in the 4.0 Era and School Effectiveness as a whole at a highest level.
2. The School Administrators Leadership in the 4.0 Era and School Effectiveness with different position, work experience and school sizes, as whole were different at a statistical significance of the .01 level.
3. The School Administrators Leadership in the 4.0 Era and School Effectiveness, as a whole had a positive relationship at the statistical significance of the .01 level.
4. The School Administrators Leadership in the 4.0 Era comprised five aspects. The five factors were able to predict the School Effectiveness at the statistical significance of the .01 level. The said factors comprised: In terms of having both academic and professional knowledge (X_4), In terms of having communication skills (X_3), Keeping up with changes in the world (X_2), vision (X_1) and the courage to make decisions (X_5). Together they were able to predict 72.00 percent.

5. The guidelines for developing School Administrators Leadership in the 4.0 Era Affecting the School Effectiveness involved five aspects: vision; Executives should have a forward vision and be able to keep up with the changes in society that are changing rapidly. Keeping up with changes in the world; Executives must be able to adapt to the situation and keep up with technology. In terms of having communication skills; Administrators should promote and support teachers and personnel to communicate positively. In terms of having both academic and professional knowledge; Executives should have plans/activities for self – development. Develop teachers and personnel both academically and professionally and the courage to make decisions; Executives should study information to make decisions. and can make correct decisions.

Keywords: School Administrators Leadership in the 4.0 Era, School Effectiveness.

ภูมิหลัง

ผู้นำในยุคการศึกษา 4.0 คือ ผู้มีบทบาทสำคัญและเป็นกุญแจแห่งความสำเร็จ ในการพัฒนาการจัดการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพพร้อมรับกับความท้าทายและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคการศึกษา 4.0 ในการพัฒนาการจัดการศึกษาเป็นที่ยอมรับของ ครูและบุคลากรในสถานศึกษา ซึ่งมีอิทธิพลที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานภายใต้ความไว้วางใจ ความร่วมมือ ความเชื่อมั่น ความศรัทธาอันจะส่งผลต่อการดำเนินงานในสถานศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย การปฏิบัติภารกิจของ ผู้บริหารสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จในยุคปัจจุบันจะต้องสอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะสังคมแห่งการเรียนรู้ในยุคของเทคโนโลยีในการ เชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องแสดง บทบาทอย่างเต็มที่และใช้กลยุทธ์และเทคนิคการบริหารระดับสูง จึงจะสามารถนำพา องค์กรสู่ความสำเร็จ (ศศิธรดา แสงไทย, 2559, หน้า 15)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 4.0 เป็นทักษะที่มาจาก ศักยภาพภายในตัวของผู้บริหารสถานศึกษาและมีความสำคัญยิ่งสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ ในฐานะผู้รับนโยบายมาสู่การปฏิบัติโดยผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีการปรับใช้ภาวะผู้นำให้ มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และความรู้ความสามารถของครูและบุคลากรในสถานศึกษา ซึ่งภาวะผู้นำที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรจะมีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ บริหารงานในยุคการศึกษา 4.0 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 1) การกำหนดทิศทางการปฏิบัติงาน 2) การสื่อสาร 3) การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน 4) การพัฒนาตนเองและ บุคลากร มีรายละเอียดดังนี้ 1) การกำหนดทิศทางการองค์กร ประกอบด้วย การกำหนด เป้าหมายองค์กร การทำงานเป็นทีม และมีความไวต่อการเปลี่ยนแปลง 2) การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ประกอบด้วย การประเมินปัญหา การมุ่งผลสัมฤทธิ์ และการพัฒนาขีด ความสามารถให้กับองค์กร 3) การสื่อสาร ประกอบด้วย มีความสามารถในการพูดและการเขียน 4)การพัฒนาตนเองและบุคลากรประกอบด้วย การพัฒนาบุคลากรและการเข้าใจจุดแข็งและจุดอ่อนในตนเอง (NASSP, 2014, p. 62)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร และนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ต่อไป

คำถามของการวิจัย

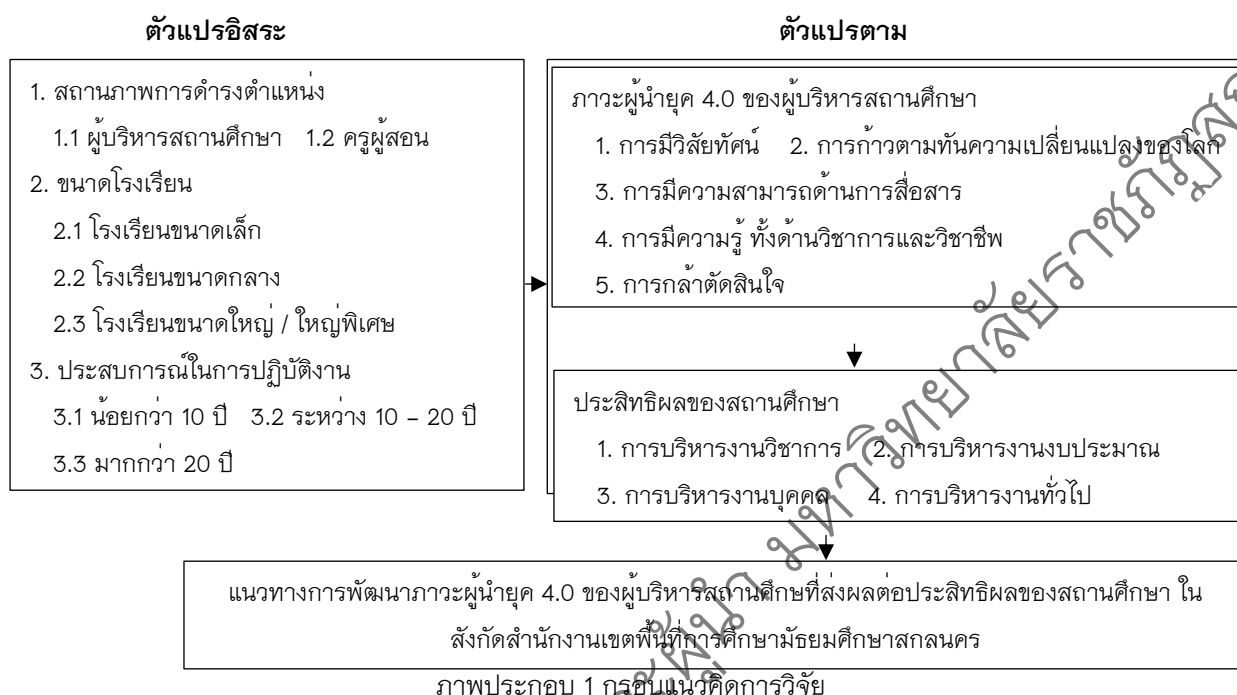
1. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในระดับใด
2. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร
6. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านใดบ้างที่มีอำนาจ พยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน
7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุค 4.0 และประสิทธิผลของสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุค 4.0 และประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 2,555 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 77 คน และครูผู้สอนจำนวน 2,478 จากทั้งหมด 45 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ประจำปีการศึกษา 2566 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซี่และเมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้จำนวน 335 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 77 คน และครูผู้สอน จำนวน 258 คน จาก โรงเรียนจำนวน 45 โรงเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 41) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม และสุ่มแบบแบ่งชั้นแต่ไม่เป็นสัดส่วน (Non – proportional Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 และแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น 0.96 จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t – test) ชนิด Independent Samples การทดสอบเอฟ (F – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
2. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับสูง ($r = 0.85$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการมีความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ (X_4) ด้านการมีความสามารถด้านการสื่อสาร (X_3) ด้านการก้าวตามทันความเปลี่ยนแปลงของโลก (X_2) ด้านการมีวิสัยทัศน์ (X_1) และด้านการกล้าตัดสินใจ (X_5) โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 72.00
5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา เสนอแนะไว้ 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกลและก้าวทันทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ด้านการก้าวตามทันความเปลี่ยนแปลงของโลก ผู้บริหารต้องสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และก้าวทันเทคโนโลยี ด้านการมีความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรสื่อสารกันเชิงบวก ด้านการมีความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ผู้บริหารควรมีแผน/กิจกรรมในการพัฒนาตนเอง พัฒนาครูและบุคลากรทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ด้านการกล้าตัดสินใจ ผู้บริหารควรศึกษาข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ และสามารถตัดสินใจในการบริหารและการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การมีความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ การกล้าตัดสินใจ และการมีความสามารถด้านการสื่อสาร ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีการจัดการองค์กร สถานศึกษา โครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบครบวงจร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐธิดา สุระเสนา (2564, หน้า 196 – 199) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ส่วนประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานงบประมาณ ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระเดียวกัน และระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์พิพัฒน์ นารินทร์ (2563, หน้า 217 – 223) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่าประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 อยู่ในระดับมาก

2. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน ดังนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาโดยตรง ผู้บริหารสถานศึกษาจึงอาจมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวมากกว่าครูผู้สอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐธิดา สุระเสนา (2564, หน้า 196 – 199) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่มิประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่มิประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้ที่มิประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มิประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่าผ่านการปฏิบัติงานมามากกว่าและมีความคุ้นเคยและปฏิบัติงานร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษามากกว่าจึงอาจทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมากกว่าผู้ที่มิประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะวรรณ คัดโสตา (2561, หน้า 147) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของ ผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน โรงเรียนมัธยม สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ / ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกันที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษโดยส่วนมากเป็นผู้ที่มีวุฒิและผ่านการบริหารงานในสถานศึกษามากจนจึงทำให้มีประสบการณ์ มีภาวะผู้นำที่เด่นชัด ประกอบกับความรู้ความสามารถและการเผชิญปัญหามากกว่าจึงอาจทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาละครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่หรือใหญ่พิเศษมองเห็นถึงภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาและทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมากกว่า

ผู้บริหารและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐธิดา สุระเสนา (2564, หน้า 196 – 199) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนประสิทธิผลของสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน ดังนั้นเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหาร สถานศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นผลลัพธ์จริง ของการบริหารจัดการและปฏิบัติงานโดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารงานในทุก ๆ ด้าน ตามโครงสร้างการบริหารงานที่วางไว้ ย่อมรู้จักและคุ้นเคยกับการปฏิบัติงานในทุกๆ ด้านมากกว่าครูผู้สอนจึงอาจทำให้ ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมากกว่าครูผู้สอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์พิพัฒน์ นารินทร์ (2563, หน้า 217 – 223) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีสถานภาพตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงานที่มากกว่าผ่านการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปมากกว่าจึงมีความชำนาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเหล่านั้น มากกว่าทำให้อาจมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อยกว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัยพงษ์ อูยวงศ์ (2561, หน้า 150 – 157) ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียนและ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ / ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นมากกว่าผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและผู้ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และ ใหญ่พิเศษมีการปฏิบัติงานตามกลุ่มงานต่าง ๆ ที่ชัดเจนกว่าและระบบการปฏิบัติงานอาจจะเป็นระบบกว่าจึงอาจทำให้ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์พิพัฒน์ นารินทร์ (2563, หน้า 217 – 223) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ที่มีขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา
โดยรวม อยู่ในระดับสูง ($r = 0.85$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเช่นนี้อาจเป็น
เพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่างมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันว่าการบริหารงานในสถานศึกษาการ
ปฏิบัติงานต่าง ๆ ในสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือเกิดประสิทธิผลของสถานศึกษาได้นั้นจะต้องอาศัยภาวะผู้นำ
ยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการให้สถานศึกษามีคุณภาพและเกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย
สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตนา เหลืองงาม (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา
ในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1
ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กัน
ทางบวกในระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 05

4. ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่าทุกด้านสามารถพยากรณ์
ประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวมได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีความรู้
ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ (X_4) ด้านการมีความสามารถด้านการสื่อสาร (X_3) ด้านการก้าวตามทันความเปลี่ยนแปลง
ของโลก (X_2) ด้านการมีวิสัยทัศน์ (X_1) และด้านการกล้าตัดสินใจ (X_5) ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการมี
ความรู้ ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ (X_4) รองลงมา คือ ด้านการมีความสามารถด้านการสื่อสาร (X_3) ด้านการก้าวตามทัน
ความเปลี่ยนแปลงของโลก (X_2) ด้านการมีวิสัยทัศน์ (X_1) และด้านการกล้าตัดสินใจ (X_5) ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.34, 0.20, 0.19, 0.14 และ 0.15 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 5 ด้านนี้ สามารถร่วมกัน
พยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยรวมได้ร้อยละ
72.00 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.10

จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวมได้ มีทั้งหมด 5 ด้าน
ประกอบด้วย ด้านการมีความรู้ ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ ด้านการมีความสามารถด้านการสื่อสาร ด้านการก้าวตามทัน
ความเปลี่ยนแปลงของโลก ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านการกล้าตัดสินใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษาที่จะประสบ
ความสำเร็จในทุก ๆ ด้านได้นั้นต้องอาศัยภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการมีความรู้ ทั้งด้านวิชาการ
และวิชาชีพ อาศัยภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการมีความสามารถด้านการสื่อสาร สอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของ รัตนา เหลืองงาม (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหาร สถานศึกษาในศตวรรษที่ 21
ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 2 ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.5 ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาภาวะผู้นำในตนเองโดยยึดหลักการครองตน ครองคน และครอง งานในการ
บริหารงานเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาตระหนัก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด
คือ ด้านการมีความรู้ ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ รองลงมา คือ ด้านการมีความสามารถด้านการสื่อสาร ด้านการก้าวตาม
ทันความเปลี่ยนแปลงของโลก ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านการกล้าตัดสินใจ ตามลำดับ ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้

ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำยุค 4.0 ด้านดังกล่าวเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผล
การบริหารสถานศึกษาและการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ในสถานศึกษาต่อไป

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
ในการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ อีกทั้งยังต้องกล้าตัดสินใจ และต้องเป็นผู้มี
ความสามารถด้านการสื่อสาร เพื่อให้สามารถนำไปพัฒนาประสิทธิผลของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรนำภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ไปทำการศึกษา
ในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาภาวะผู้นำยุค 4.0 ของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร และเขตอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ควรศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
ของสถานศึกษา เพื่อสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐธิดา สุระเสนา. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะวรรณ คิตโสตา. (2561). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน โรงเรียนมัธยมศึกษา
สำนักงานศึกษาธิการภาค 11. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พงษ์พิพัฒน์ นารินรักษ์. (2563). ปัจจัยการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รัตนา เหลืองงาม. (2562). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏรำไพพรรณี.
- วัชพงษ์ อัยวงศ์. (2561). สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศศิธรดา แพนไทย. (2559). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย.
6(1). 7 – 11.